

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **M. P.**, zastoupeného JUDr. Petrem Knoblochem, advokátem se sídlem Plzeň, Husova 17, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2005, č. j. OAM-524/LE-B02-B02-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 11. 2005, č. j. 60 Az 83/2005 – 25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Petra Knoblocha **se u r č u j e** částkou 2150 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19. 8. 2005, č. j. OAM-524/LE-B02-B02-2005, žalovaný zamítl žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“, ve znění účinném do 12. 10. 2005).

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Plzni zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 4. 11. 2005.

Rozsudek žalobce (dále též stěžovatel) napadl kasační stížností doplněnou podáním ze dne 23. 2. 2006. Namítl, že krajský soud nepřezkoumal, zda si žalovaný obstaral dostatek podkladů pro rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné. Soud popsali žalobcovu situaci v Rusku, nijak ji však dále nezhodnotil, pouze konstatoval, že žalobce mohl o udělení azylu požádat dříve. Žalovaný ani soud se nijak nevypořádali s tím, že zdrojem žalobcových problémů v Rusku byl státní orgán, přičemž pronásledování nebylo jednorázové. Žalobce tak splnil podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Žalovaný však tuto okolnost nezhodnotil a soud mu tuto vadu nijak nevytkl. Dále žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Soud se nijak nezabýval skutečností, že žalovaný nezhodnotil překážky vycestování. Tím však došlo k porušení mezinárodněprávních závazků České republiky, a to zejména čl. 33 odst. 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků [zákaz vyhoštění a navracení (*refoulement*)], který stanoví povinnost žalovaného zkoumat před vydáním

rozhodnutí, zda žadateli o azyl objektivně v případě návratu nehrozí jednání v uvedeném článku popsané, bez ohledu na tvrzení subjektivních obav. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Otázkou zjišťování a hodnocení skutkového stavu při zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005, a mírou následného soudního přezkumu postupu žalovaného se zdejší soud zabýval např. v rozsudku ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, www.nssoud.cz.

Poukázal-li stěžovatel na nevztažení překážek vycestování, připomíná kasační soud, že otázka povinnosti správního orgánu rozhodnout o překážkách vycestování za současného zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné dle § 16 zákona o azylu byla předmětem rozsudku tohoto soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 5 Azs 230/2004 - 45, www.nssoud.cz.

V této souvislosti nutno uvést, že nevytkl-li krajský soud žalovanému nehodnocení překážek vycestování, neučinil tak rozsudek nepřezkoumatelným, neboť takovou námitku žaloba neobsahovala.

Ke vztahu čl. 33 odst. 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků a § 91 zákona o azylu se pak Nejvyšší správní soud vyjádřil například ve svém rozsudku ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Azs 343/2004 - 56, publikovaném pod č. 721/2005 Sb. NSS, či rozsudku ze dne 1. 2. 2006, č. j. 1 Azs 292/2004 - 74, www.nssoud.cz.

Lze dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Žalobci byl pro řízení o výše uvedené kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 8. 2006 (jak plyne z čl. II. vyhlášky č. 276/2006 Sb.), a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení a v písemném podání týkajícím se věci samé ze dne 23. 2. 2006, a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 2x 1 000 Kč a 2x 75 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 2150 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu